

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 3. ledna 2019 v trestní věci obžalovaného J. F., narozeného v , trvale bytem ,

takto:

Odvolání obžalovaného J. F. proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 24. 10. 2018 č. j. 32 T 20/2018 – 408 se jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud rozhodl při nezměněných výrocích o vině a trestu a náhradě škody vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR z rozsudku ze dne 30.4.2018 č.j. 32 T 20/2018-363, že obžalovaný J. F. je podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinen nahradit poškozeným nemajetkovou újmu, a to Ing. J. F., narozenému , bytem , ve výši 800 000 Kč, MUDr. V. F., narozené , bytem , ve výši 800 000 Kč, MUDr. E. V., narozené , bytem , ve výši 800 000 Kč, a Mgr. M. Ch., narozené , bytem , ve výši 700 000 Kč.
2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání s tím, že výši duševních útrap pozůstalých přisouzenou napadeným rozsudkem považuje za nepřiměřenou a odkázal na stávající judikaturu Nejvyššího soudu ČR, zejména rozhodnutí pod sp.zn. 4 Tdo 1402/2015, které podrobně popisuje pohled Nejvyššího soudu ČR na výši jednorázových náhrad. Nejedná se o jediný judikát Nejvyššího soudu ČR, který se výši odčinění duševních útrap zabývá, jde ale právě o rozhodnutí, které podává výklad. Ve světle tohoto rozhodnutí je nutné považovat za přiměřenou náhradu ve výši 500 000 Kč pro pozůstalé děti a ve výši 400 000 Kč pro pozůstalou sestru. Dle sdělení Kooperativa pojišťovny a.s., která náhrady bude vyplácet, právě tyto částky budou pozůstalým vyplaceny bez dalšího. Navrhl proto, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám ve věci rozhodl tak, že mu uloží povinnost nahradit poškozeným nemajetkovou újmu v rozsahu již poskytnutého plnění Kooperativa pojišťovnou a.s.
3. Krajský soud v Plzni z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž směřovalo podané odvolání, i správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Dospěl přitom k následujícím závěrům.
4. V dané trestní věci rozhodoval okresní soud o vině a trestu již rozsudkem ze dne 30.4.2018 č.j. 32 T 20/2018-363, jímž uznal obžalovaného vinným ze spáchání přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání tří roků, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let. Byl mu uložen i trest zákazu činnosti na dobu osmi let. Byla mu také uložena povinnost nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR škodu ve výši 3 871 Kč. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byli poškození Ing. J. F., MUDr. V. F., MUDr. E. V. a Mgr. M. Ch. odkázáni s uplatněnými nároky na náhradu škody na občanskoprávní řízení. Proti tomuto

rozsudku podali poškození Ing. J. F., MUDr. V. F., MUDr. E. V. a Mgr. M. Ch. odvolání. Z podnětu tohoto odvolání pak Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 16.8.2018 sp.zn. 9 To 212/2018 zrušil rozsudek Okresního soudu ve výroku o náhradě škody, pokud se týkal uvedených poškozených a věc vrátil okresnímu soudu.

5. Okresní soud po vrácení věci velice podrobně vyslechl pozůstalé poškozené a vyhlásil napadený rozsudek.
6. Okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 4 Tdo 1402/2015, které se zabývá určením hledisek a jejich významu při rozhodování v adhezním řízení o výši náhrady nemajetkové újmy v podobě duševních útrap způsobených trestným činem při usmrcení osoby blízké. Podle tohoto rozhodnutí je při úvahách o výši náhrady nemajetkové újmy podle § 2959 občanského zákoníku, která byla způsobena usmrcením osoby blízké v důsledku trestného činu spáchaného obviněným, je třeba vycházet z principu proporcionality a zohledňovat okolnosti jak na straně pozůstalého poškozeného (zejména intenzitu jeho vztahu se zemřelým, věk pozůstalého i zemřelého, otázku jejich existenční závislosti a případné poskytnutí jiné satisfakce pozůstalému), tak na straně obviněného (zejména jeho postoj k projednávané věci, dopad události do jeho duševní sféry a míru zavinění, eventuálně spoluzavinění usmrcené osoby). Majetkové poměry obviněného lze vnímat pouze v tzv. moderačním významu tak, aby výše náhrady nepředstavovala pro obviněného likvidační důsledek. Hlediska pro posuzování výše náhrady nemajetkové újmy jsou správná, tato hlediska zohledňuje i Metodika Nejvyššího soudu k nemajetkové újmě na zdraví, která se touto problematikou zabývá. Krajský soud se ztotožnil s tím, jak okresní soud zohlednil jednotlivá hlediska, ze kterých se má vycházet při úvahách o výši náhrady nemajetkové újmy. Nad rámec toho by chtěl krajský soud zdůraznit i nutnost zohlednit při úvahách o výši náhrady nemajetkové újmy i otázku satisfakce pozůstalých poškozených. Obžalovanému byl uložen pouze výchovný podmíněný trest odnětí svobody, ačkoliv svým jednáním porušil řadu důležitých povinností uvedených v příslušných ustanoveních zákona o provozu na pozemních komunikacích, když vjel na červený signál „Stůj!“ na přechod pro chodce, který v té době přecházela poškozená Mgr. J. F. na zelený signál „Volno“, obžalovaný jel nepřiměřenou a nedovolenou rychlostí a usmrtil tak poškozenou na přechodu pro chodce. Z hlediska pozůstalých poškozených tedy nebyla satisfakce v podobě uloženého trestu nijak výrazná.
7. Obžalovaný se v podaném odvolání domáhá rozhodnutí, jímž mu má být uložena povinnost nahradit poškozeným nemajetkovou újmu v rozsahu poskytnutého plnění Kooperativa pojišťovnou a.s., která soudu sdělila, že pozůstalým dětem bylo poskytnuto odškodnění ve výši 500 000 Kč každému a pozůstalé sestře po zemřelé poškozené pak ve výši 400 000 Kč, tedy v souladu s rozhodnutím Nejvyššího soudu sp.zn. 4 Tdo 1402/2015. Krajský soud již opakovaně ve svých rozhodnutích uvedl, že nesouhlasí se stanoviskem Nejvyššího soudu v jeho rozhodnutí sp.zn. 4 Tdo 1402/2015, byť toto rozhodnutí bylo zveřejněno jako judikát. Podle tohoto rozhodnutí lze postupovat pouze při hodnocení hledisek, ze kterých by mělo být při úvahách o výši náhrady nemajetkové újmy vycházeno. Dle názoru krajského soudu není Nejvyšší soud oprávněn určovat rozpětí, v němž lze poskytovat poškozeným nemajetkovou újmu. Pokud by se muselo vycházet z tohoto rozhodnutí, nemohlo by být nikdy poskytnuto pozůstalým poškozeným více, když v případě posuzovaném Nejvyšším soudem bylo pozůstalé nezletilé dítě poskytnuto pouze plnění ve výši 700 000 Kč. Při úvahách o výši náhrady nemajetkové újmy je nutno postupovat podle § 2 959 občanského zákoníku, který žádné hranice neurčuje a rovněž ani již zmiňovaná Metodika Nejvyššího soudu nevychází pouze z hranic uvedených v rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 1402/2015.
8. Okresní soud správně vycházel z hledisek vyplývajících z citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu a velice podrobně hodnotil jednotlivé podmínky pro rozhodnutí o výši náhrady

nemajetkové újmy. Zejména vycházel z principu proporcionality a zohlednil okolnosti jak na straně pozůstalých poškozených, zejména intenzitu jejich vztahu se zemřelou, tak zohlednil i všechny okolnosti na straně obviněného, a jeho hodnocení podmínek pro přiznání nemajetkové újmy jednotlivým poškozeným nelze nic vytknout. Krajský soud tedy potvrdil rozhodnutí okresního soudu, na jehož výroku nebylo nic měněno, třebaže již pojišťovna zčásti poskytla plnění pozůstalým poškozeným, neboť je nutné, aby ve výroku o náhradě nemajetkové újmy byla uvedena celá částka, kterou je obžalovaný povinen jednotlivým pozůstalým poškozeným uhradit, nikoliv jen rozdíl mezi již uhrazenou částkou a částkou požadovanou. Krajský soud se tedy ztotožnil s rozhodnutím okresního soudu.

9. Krajský soud neshledal žádné vady ani v řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, a proto odvolání obžalovaného zamítl jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 3. ledna 2019

JUDr. Eduard Wipplinger v. r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Libuše Chudíková v. r.